

מה דחף את משה עטייה? איזה שד נכנס בו במוצאי-שבת האחרונה?
 זאת השאלה הגדולה ששואלים במיגדל-אשקלון. כיצד יכול היה אב להיכנס לחדר-השינה של ששת ילדיו, ללטפם ואחר-כך לחתוך את ורידיהם בסכין גילוח?
 קשה לתאר את ההתרגשות ההיסטרית שהשתררה בכיכר הקטנה, במרכז מיגדל-הישינה, סמוך לחצות: צריחות-גברים, יללות נשים, יבבה דקה של ילדים שותתים-דם. מוניות, אמבולנסים, משטרה. גברים חסרי נים ברחו מבית-הדמים, כי לא יכלו לראות ילדים מתבוססים בדמם. איש מבוגר, שכבר הספיק לראות מלחמות והרוגים, נתקף היסטריה, היכה באגרופיו על ראשו, עד שחברו נאלץ לסטור לו כדי לנערו מההלם. וכל זה, מפני שרוח רעה השתלטה על נפשו של משה עטייה (48), בעל טחנת קפה.

***
"הילדים מתים!"

סיפר נעים יוסף, בעל הקיוסק ב-מרכז הכיכר, התושב הראשון שידע

שני ילדים מוטלים במיטה בבית-חולים ברחובות - ארבעה נוספים התייסרו בכאבים - מדוע ניסה אביהם לוצחם?

ליל הבלהות באשקלון

בקול חנוק. "הייתי הולכת אחריו לכל מקום. פחדתי שיעשה משהו גורא לעצמו". פעמיים ניסה להתאבד. פעם איים ברית-הזה: "אשפוך נפט על כל הבית ואשרוף אותו!". בפעם הראשונה בחייהם המשותפים החל מכה את אשתו.

סיפר אלפונסו חגיגי, בעל אטליו סמוך, וכמו עטייה יוצא טריפולי: "הוא הלך כמו משוגע. לא ידע מה לעשות. כל השנים היה בא אלי וקונה בשר בשביל המשפחה, בלי לדאוג למחיר. אבל בזמן האחרון היה נכנס אלי, שואל כמה עולה קילו בשר. הייתי אומר לו. הוא היה אומר: זה יקר מדי. תוריד את המחיר". אני הייתי אומר לו: זה המחיר. והוא היה אומר: זה יקר מדי. והיה הולך בלי לקנות".

לאחר המעשה נפוצה שמועה, כי העיקה על עטייה דרישה של מס'הכנסה, שישלם סכום גבוה מאד. אולם פקיד מס'הכנסה מיהר להכחיש זאת. "ידענו שהוא אב ל-שבעה ילדים וגר בבית ישן. התיק שלו היה מת בשבילנו".

האב משה עטייה שוכב על מיטה בבית-חולים. שעה קלה לפני כן, בהיותו חבוש בבית-הכלא של אשקלון, סיפר לו אחד העצורים כי בנו הצעיר, שגם אותו ניסה האב עטייה

אם כן, מה העיק על משה עטייה?
 ***
מעמד מיוחד

תשובה מקפדת בתוכה את החי העיירות הקטנות של ישראל, כפי ש-יושביה החתיקים אינם מכירים אותו. בהחי זה הרגיש עטייה את עצמו כמלך, בעל מעמד מיוחד משלו. הוא היה בעל טחנת הקפה היחידה בעיר. היו אמנם מכולות לרוב, שמכרו קפה סחוף בשקיקים, אבל אם מישהו רצה קפה "אמיתי", טרי וחם,

אני רוצה לעבור את הגבול! אני רוצה למות!
 ***
מס'הכנסה?

אלה שעקבו אחרי משה עטייה ב-חודש האחרון ידעו כי מתחוללת סערה בנפשו. "הוא היה קם באמצע הלילה, פותח דלתות ומסתובב בבית", סיפרה אשתו רינה

האחים שלי!
 למראה הדם הזורם מן החתך העמוק בורידו של הנער, תלש נעים את חולצתו ורצה לקרוע אותה כדי לחבוש את הפצע. אולם הוא נזכר בתחבשושת שהחזיק ב-מקום, ובקורס העזרה-הראשונה שעבר ב-מגן-דוד אדום, חבש כהלכה את זרוע ה-נער, כדי לחסום את זרימת הדם. אחר-כך פנה בריצה לעבר בית עטייה, המרוחק מספר מטרים בלבד. "היזהר!" קרא לו אחד המסור בים. "אולי זה מסתגף? תיזהר שלא יפתיע אותך פתאום!"

נעים (28), חסף בקבוק בירה ריק מ-הדלפק והמשיך במרוצתו. "אם זה מסתגף", אמר לעצמו, "אשבור את הבקבוק ואשתמש בו כנשק".

כי קרה משהו גורא בבית עטייה: "ראיתי את הרצל, בנו הגדול של עטייה, רץ אלי בפיגימה. הוא החזיק את ידו הימנית בתוך ידו השמאלית - וכולו מכוסה דם".

השעה היתה 11 ורבע, ועל המדרכה נסבו לקוחותיו של נעים. זעקתו של הרצל ניפצה את שלחת מוצאי-השבת. "מישהו דקר או תי?" קרא בבהלה, "הוא הולך לדקר את

העסק הכורח של משה עטייה, במרכז העיר מיגדל. עטייה הצטלם בחנותו בחברת אשתו רינה, כשכל הזותו אומרת גאוה על מעמדו. מן הרגע שנפתחה חנות-סחינה מתחרה נפגע קשות, אף כי המשיך להתפרנס בכבוד מחנותו.

הניצולה הבכורה רחל, אחות ב-בית-חולים. לפני שאביה עשה את מעשה הפשע, שלחה לקולנוע.